

01/16

SentRUPER T

Glasiilo krajanov krajevne skupnosti Šentrupert

• LETO: II. / 4 • december 2000 • Glasilo izhaja štirikrat letno • Za krajanе KS Šentrupert brezplačno •

POGUMNO V LETO 2001!

Spoštovane krajanke, spoštovani krajanjani,

minili sta že dve leti, odkar smo Vam preko našega časopisa ŠentRUPER T prvič zaželeli srečno, zdravo in uspešno novo leto.

Lahko bi rekli, da se je časopis prijel in bi ga verjetno že pogrešali, če ne bi izšel. Pohvaliti je potrebno uredniški odbor, ki nas s prispevki obvešča in sproti spominja, kaj vse se je dogajalo in zgodilo v naši krajevni skupnosti. Veseli smo, da imajo poročevalci vedno kaj napisati, pohvaliti in tudi grajati. ŠentRUPERČANA pohvalijo tudi bralci izven naše KS. Imamo pa tudi take, ki se po nas zgledujejo.

Vse to nam da misliti, da smo na pravi poti. Nadaljevati pa moramo tako, kot smo začeli: skupaj in preudarno.

V prihodnosti nas čaka veliko dela. Ni nam vseeno, kako živimo, po kakšnih cestah se vozimo, kakšno vodo pijemo ... Zelo pomembna sta zdravje in napredek naših otrok in nas samih. Ker nam v naslednjem letu konec marca poteče samoprispevek, smo se v svetu KS odločili, da ponovno razpišemo referendum za samoprispevek, da bi zastavljene cilje lažje in prej dosegli. Šentrupečani s samoprispevkom že dolgo sodelujemo pri napredku kraja. V nedeljo, 24. decembra 2000, moramo to našo voljo in željo še formalno potrditi, zato se v čim večjem številu udeležimo referenduma in glasujemo ZA. Hvaležni nam bodo tudi naši otroci, saj bodo tako zbrana sredstva veliko porabljena prav za njih. Uspel referendum, odločitev za samoprispevek, je vstopnica za naš nadaljnji razvoj in uresničitev želje, da ponovno postanemo samostojna občina. V naši državi in v Evropski skupnosti je pri dodeljevanju finančnih sredstev za razvoj programov v lokalnih skupnostih zelo pomembna lastna spodbuda in pripravljenost, da tudi sami vložimo sredstva. V to je vključen tudi samoprispevek.

Napredek naše skupnosti je odvisen od naše skupne želje, volje in skupnih ciljev. Bolj ko smo enotni, bolj smo učinkoviti in uspešni. Zato pojdimo na volišča in glasujemo za samoprispevek!

NAJ BO SREČNO, ZDRAVO IN USPEŠNO
NOVO LETO 2001!

Vaš Peter Frelj, predsednik sveta KS Šentrupert

foto M. Kapus

SREČNO
2001!

NAPOVEDNIK:

DOGAJANJA V KS IN DRUŠTVIH	2
DOGAJANJA V NAŠI ŽUPNIJI	8
V PRAZNIČNEM UTRIPU	10
KULTURNI UTRIP	12
PRAZNIČNA PRIČAKOVANJA	14

DOGAJANJA V KS

PRED NOVIM SAMOPRISPEVKOM

foto M. Kapus

V naši krajevni skupnosti smo pred novo preizkušnjo: ali bomo znali nadaljevati delo, začeto že pred več kot tridesetimi leti – ali pa nam ne bo mar, kako se bo odvijala prihodnost našega kraja. Če bi črnogledo mislil, potem bi rekel, da mi je vseeno, kako se bodo ljudje

odločili na referendumu za podaljšanje samoprispevka. Ker pa tako ne morem misliti, verjamem v zdrav razum, ki nas še ni pustil na cedilu. Zato sem prepričan, da z mano delite mnenje, da bi se brez samoprispevka razvoj v kraju ustavil. Z zaupanjem pa gledam na uspešen referendum tudi zato, ker smo si pri načrtovanju prizadevali, da bi bile pridobitve čimbolj med vse enakomerno porazdeljene.

Tako kot doslej bomo tudi v prihodnje upoštevali voljo in usklajenost krajanov na določenem področju, koliko so lahko sredstva oplemenitili z lastno pobudo, koliko je lokacija skladna z naravovarstvenimi zahtevami in kako aktiven je posamezen gradbeni odbor. Razumljivo pa je, da so želje in zmožnosti porazdeljene na obdobje petih let.

Sredstva bi zbirali od 1. aprila 2001 do 31. marca 2006.

Sredstva bi takole razporedili:

- moderniziranje in asfaltiranje lokalnih in krajevnih cest
- gradnja vodovoda, kanalizacije ter čistilne naprave
- sofinanciranje programa Celostni razvoj podeželja in obnova vasi
- soudeležba pri programu zdravstvene oskrbe krajanov, ureditev ambulante, za potrebe vrtca, šole in krajanov

Celoten program je ovrednoten na 271 milijonov in 800 tisoč tolarjev; od tega bi zbrali s samoprispevkom 88 milijonov, s sredstvi krajanov (v delu in denarju) 71 milijonov in 840 tisoč tolarjev, s sredstvi občine in države pa v višini 121 milijonov 960 tisoč tolarjev. Konkretne akcije v posameznem letu bo sprejel svet krajevnih skupnosti, odvisno od vplačanih sredstev in pripravljenosti krajanov za lastno udeležbo v denarju in delu. Prispevek bi v višini 2% mesečno (tako kot doslej) plačevali zaposleni, upokojeanci, osebe, ki imajo dohodek od samostojnega opravljanja gospodarskih in poklicnih dejavnosti, kmetje pa od katastrskega dohodka kmetijskih in gozdnih zemljišč po stopnji 2% letno.

Torej: na svidenje na referendumu v nedeljo, 24. decembra 2000!

Peter Frelj

DOGAJANJA V KRAJEVNI SKUPNOSTI ŠENTRUPERT

Letos je bilo za krajevno skupnost Šentrupert uspešno leto, saj smo imeli več investicij:

- Na cestnem področju smo asfaltirali 5.804,96 m² krajevnih cest in lokalno cesto Hrastno – Roženberk v izmeri 4.733 m².

- Bogato je bilo vodovodno področje; zgradili smo 250 m³ rezervoar na Homu in 1500 m cevovoda. Na Vrhu smo odpravili pomanjkljivosti. Kljub suši letos ni bilo pomanjkanja vode na tistem vodovodnem omrežju, ki ga sami vzdržujemo.

- Uspelo nam je zamenjati dotrajano ostrešje kulturnega doma in ga prekriti z novo opeko. V dom smo napeljali centralno ogrevanje na plin, drugo leto pa bomo obnovili še zunanost stavbe.

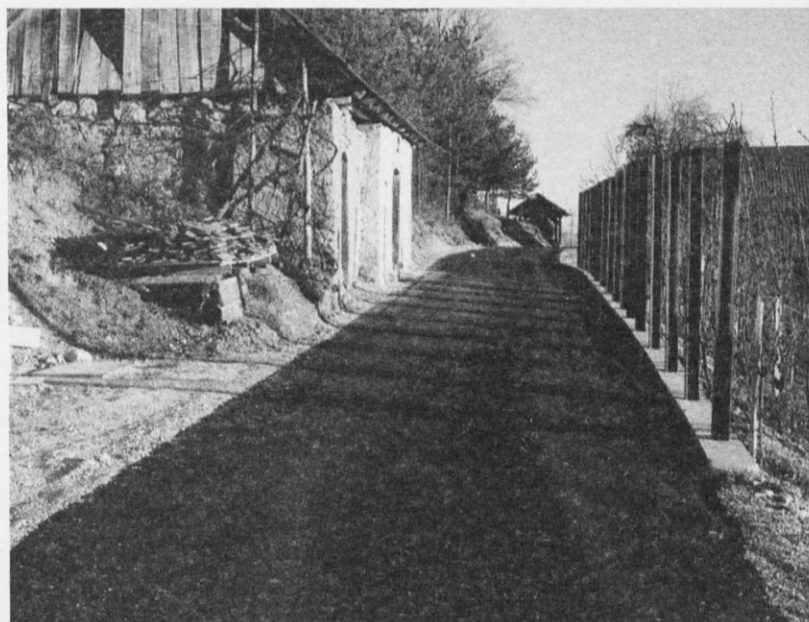
- V februarju smo odprli prenovljeno knjižnico. Krajevna skupnost je založila sredstva tudi za opremo – sredstva smo dobili vrnjena šele v začetku novembra – brezobrestno 8-mesečno kreditiranje.

- Obnovili smo ostale prostore nad mlekarno – dvorano, dve pisarni za krajevno skupnost in uredili sanitarije.

- Krajevna skupnost bo od Kmetijske zadruge Trebnje na trgu kupila Kostelčevo hišo. Polovico kupnine smo plačali letos, ostalo pa bo v prihodnjem letu.

*Končno tudi asfalt v Globokem (Hrastno - Roženberk)
foto J. Platiše*

*Mala Sela se odslej bahajo z asfaltom
foto J. Platiše*

Pisarna krajevne skupnosti Šentrupert bo od 1. januarja 2001 v prostorih nad mlekarno. Telefonska številka ostaja nespremenjena:
07 34 34 600

• Krajevna skupnost je bila organizator treh nadvse uspešnih kulturnih prireditev; najprej je bil koncert vokalne skupine Freya, poleti nas je razveselil nastop Tria Lorenz, že v prednovoletnem vzdušju pa smo prisluhnili Solistom iz St. Petersburga. Pričakujemo, da bomo drugo leto že vključeni v cikel kulturnih prireditev, imenovanih Podoba Slovenije.

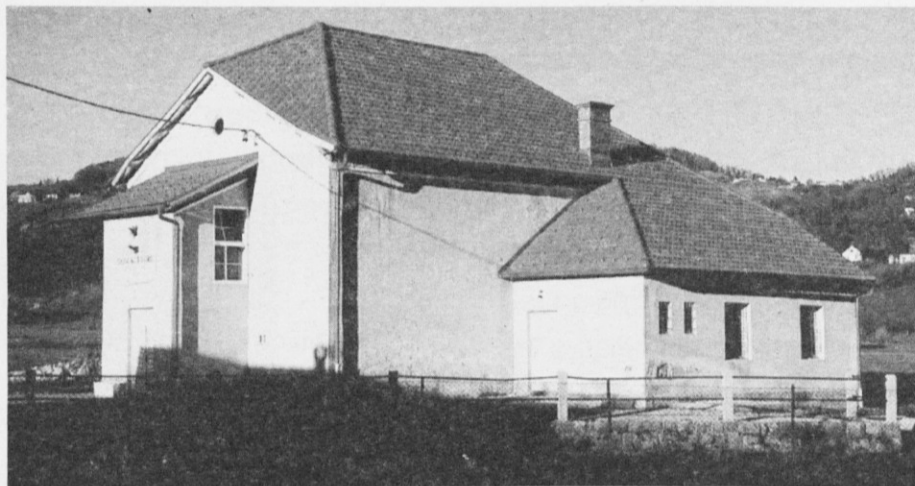

*Knjige vabijo, da jih preberemo
foto J. Platiše*

Zadnja novica: Voda iz Nebes že v dolini !

V SEPTEMBRU SMO ZAČELI Z IZGRADNJO 250 M³ REZERVOARJA NA HOMU, V DECEMBRU PA JE IZVAJALEC - VODNO GOSPODARSTVO NOVO MESTO - SVOJE DELO KONČAL, ZGRADILI SMO TUDI 1,5 KM CEVOVODA DO HOMA, KAR NAM OMOGOČA, DA BODO VASI HOM, DRAGA, KAMNJE, VRH, PRELESJE IN ŠENTRUPERT IMELE DOBRO VODO IN TAKO NE BO VEČ TEŽAV ZARADI OSKRBE Z VODO.

SPET NOVA ZMAGA KRAJEVNE SKUPNOSTI ŠENTRUPERT!

*Obnovljeni kulturni dom kaže lepšo podobo
foto J. Platiše*

*Solisti iz St. Petersburga so navdušili
foto M. Kapus*

Uspehi so nam spodbuda za nadaljnje delo!

Irena Ribič

CELOSTNI RAZVOJ PODEŽELJA IN OBNOVA VASI

Zdi se mi prav, da krajane nekoliko širše seznanim o delu naloge Celostni razvoj podeželja in obnova vasi – CRPOV. V celostno nalogo smo vključeni že kar nekaj let. V letu 1996 smo na vzhodni strani graščine na Veseli Gori odkopali, izsušili in izolirali zunanjo steno temeljev. Tako je kapela zaščiten pred vlago in zamakanjem. Na drugi strani graščine so bile obnovljene line z jaški za prezračevanje kleti, kar je bilo nujno potrebno. Obnovljeni so bili tudi dimniki, ki so bili v zelo slabem stanju, zato so bila vsa ta dela zelo zahtevna.

V naslednjem letu je bilo prekrito celotno ostrešje graščine z novo opeko – bobrovec. V zgornjih prostorih, ki bodo namenjeni za kmečki muzej, je bila izvedena izolacija in zaščita stropov.

Iz sredstev CRPOV pa so se zgradila tudi avtobusna postajališča, ki s svojo podobo spominjajo na nekdanje kašče.

Leta 1999 smo nadaljevali z obnovitvenimi deli sanitarnih prostorov, kanalizacije in greznice. Na stopnišču in na zgornjem hodniku so bile položene keramične ploščice, dokončani sta bili dve sobi, tako da je v zgornjih prostorih vse pripravljeno za ureditev kmečkega muzeja in namestitev eksponatov.

Letos so bila vsa dela usmerjena predvsem v ureditev velike kleti, delno pa tudi stopnišča. Zdaj je vse pripravljeno, da se lahko uredi vinoteka – vina naših gor, kot je bilo zamišljeno v projektu.

Za naslednja leta imamo veliko načrtov, zato smo že oddali projektno dokumentacijo za nadaljnja dela in sofinanciranje programov iz CRPOV; vendar še nismo dobili odgovora. Upamo, da bomo dobili ugodno rešeno in s tem možnosti za nadaljnje urejanje graščine. Naša želja je, da čimprej obnovimo gostinske prostore in vse, kar sodi zraven. Nadalje načrtujemo poročno dvorano, čimprej pa bi radi dokončali kmečki muzej, saj je prav z organizacijo Steklasove pohodne poti nastalo veliko zanimanja za muzej.

Čeprav je bilo doslej zbrano že preko dvajset milijonov – prispevali so jih državni sklad CRPOV, občina Trebnje in krajevna skupnost Šentrupert – je še vedno premalo finančnih sredstev, da bi naše zamisli uresničili. Pogoj za pridobitev ostalih sredstev je prispevek krajevne skupnosti Šentrupert, zato je nujno, da tudi v prihodnje zbiramo denar preko krajevnega samoprispevka. Pogumno naprej!

Jože Bracar,
predsednik komisije za CRPOV

TONE PAVČEK: SREČA

Sreča se zmeraj z nesrečo brati.

Tako stare knjige uče.

A človek ne neha verovati

in za srečo kakor za zvezdo gre.

Tako živi sreča svojo posebno zgodbo

med stvarmi in med ljudmi,

ki jo poslušajo kot znano zgodbo,

ki ni resnična, a milo zveni.

A sreča ni v glavi in ne v daljavi,
ne v žepu ali pod palcem zaklad.

Sreča je, če se delo dobro opravi
in če imaš koga rad.

Potem v tebi dve sreči gorita.

Dve sonci v srcu. Dvoje svetil.

Od njiju je luč okrog tebe razlita,
ko romaš za zvezdo, k sebi, na cilj.

**SREČNO
2001 !**

DOBILI SMO NOVO TRGOVINO

Krajani smo že nekaj časa negodovali nad ponudbo obeh trgovin v kraju, ki sta bili slabo založeni, vendar smo tudi z razumevanjem sprejemali opravičila prodajalk, da prostori ne omogočajo bogatejše ponudbe.

Razveselili smo se, ko se je Kmetijska zadruga Trebnje odločila, da bo v našem kraju zgradila novo samopostrežno trgovino, ki bo nadomestila in izboljšala ponudbo obeh trgovin. V štirih mesecih so dela tudi zaključili in v soboto, 25. novembra, slovesno odprli novo samopostrežno trgovino, ki je veljala blizu 120 milijonov tolarjev.

Kljub slabšemu vremenu so se slovesnosti udeležili številni gostje in krajani, praznični trenutek pa so polepšali pevci našega vinogradniškega pevskega zbora in godba sv. Ruperta.

Zvonka Krištof

Prazničnemu vzdušju so pripomogli tudi gostje

Osebjje je pripravljeno, da postrže številne obiskovalce

Trgovina je že v prvih dneh privabila številne goste

DOGAJANJA V DRUŠTVIH

AKADEMSKI KLUB ŠTUDENTOV ŠENTRUPERTA IN OKOLICE

Študentje Šentruperta in okoliških krajev smo se v soboto, 2. decembra 2000, zbrali v gostišču Javornik na uvodnem sestanku z namenom, da bi ustanovili Akademski klub študentov Šentruperta in okolice. Gre za študentsko organizacijo, ki bo združevala ne le študente, pač pa vse mlade in jim omogočala uresničevanje njihovih idej – ne kot konkurenca sorodnim gibanjem, pač pa za obogatitev življenja mladih. Pobudnik je bil študent politologije in španščine Daniel Škarja, ki je tudi postal predsednik kluba. Ostalih njegovih najozbiljnih sodelavcev še nismo izbrali – to bomo storili v bližnji prihodnosti.

Trenutno imamo še težave z začetnimi sredstvi in s prostorom kluba, vendar upamo, da se bo tudi to kmalu uredilo, saj nam je predsednik sveta KS Peter Frelih obljubil pomoč.

Tudi konkretno delo bo zastavljeno, ko bodo urejene formalnosti glede ustanovitve kluba. Klub naj bi se zavzemal za razvijanje dejavnosti na področju kulture, športa in turizma, za izboljšanje ekonomsko – socialnih pogojev mladih, želimo okrepiti vlogo intelektualne sile v Šentrupertu, da bi s svojo dejavnostjo pripomogli k razvoju in ugledu kraja doma in drugod.

Prav bi bilo, da bi se mladi tudi v Šentrupertu predramili in se pridružili prizadevanjem za napredek kraja.

Karmen Lužar

GLEDALIŠČNIKI NA DUNAJU

Člani gledališke skupine pri Kulturnem društvu Šentrupert smo se odločili, da bomo pred začetkom gledališke sezone organizirali strokovno ekskurzijo v avstrijsko prestolnico.

Tako smo med jesenskimi počitnicami obiskali Dunaj, kjer smo si ogledali najpomembnejše znamenitosti: mestno hišo, parlament, univerzo, gledališče, opero, mestni park, čudovite mestne palače in dvorce. Občudovali smo mogočni kip Marije Terezije, ki je med svojim vladanjem krojila zgodovino tudi naši deželi, in obiskali cesarsko grobnico, kjer je pokopana Marija Terezija skupaj z ostalimi vladarskimi in cerkvenimi veljaki. Ogledali smo si tudi veličastno gotsko cerkev sv. Štefana in dunajski Dvorni grad – Hofburg.

Nam, mladim, je bilo še zlasti všeč naselje sodobnih stanovanj, imenovanih Pravljični grad, ki jih je zasnoval znameniti slikar Hundertwasser.

Drugi dan našega izleta smo namenili ogledu Karlove cerkve in znamenitemu Schönbrunu, nekdanji cesarski graščini.

Domov smo se vrnili z bogatimi vtisi o bleščeči kulturni preteklosti Dunaja, ki se zliva in prepleta s sedanostjo.

Domen Krištof

*Gledališčniki pred dvorcem Belvedere
foto Z. Krištof*

DOGAJANJA V TURISTIČNEM DRUŠTVU

V septembru sva se člana upravnega odbora udeležila posveta predsednikov turističnih društev s podeželja v Žalcu. Šestdeset udeležencev je aktivno sodelovalo v pogovorih, marsikakšna misel je bila zanimiva tudi za naše turistično društvo. Zelo odmevno je bilo predavanje dr. Vita Hazlerja, ki je govoril o naravni in kulturni dediščini podeželja. S svojimi bogatimi izkušnjami nas je opozoril na prednosti in pomanjkljivosti nekaterih predmetov turistične ponudbe – table, smerokazi, kózolci, vodnjaki, perišča, stare zgradbe in podobno. Ko smo primerjali z našim okoljem, smo ugotovili, da bo treba še veliko storiti za urejen kraj. Zelo sva bila vesela, ker je dr. Hazler izrazil pripravljenost, da bi prišel v Šentrupert in nam pomagal pri odkrivanju bogastva kraja, pa tudi napak, ki jih bo treba odpraviti.

V novembru pa smo se udeležili podelitve priznanj v okviru slovenske akcije MOJA DEŽELA – LEPA IN GOSTOLJUBNA. Srečanje je bilo v

hiši kulinarike Zeršek v Sori pri Medvodah; tja nas je povabil naš rojak Sandi Bartol, ki je hkrati predsednik odbora za gostinstvo in turizem v občini Medvode. Prireditvev je bila zelo lepo organizirana, natečaj za najbolj urejene in gostoljubne kraje pa je zajemal vse sestavine, značilne za uveljavitev kraja – naj jih naštejemo: hiše, javni objekti, kmetije, hribovski kraji, šole, zavodi, kulturna dediščina, izletniški kraji, kmečki turizem, gostilne. V vsaki kategoriji so podelili po tri priznanja; akcija je bila letos četrtič organizirana, nagrajenci so s ponosom prejeli priznanja. S turističnimi delavci smo se dogovorili, da nam bodo pomagali organizirati takšno tekmovanje tudi pri nas – za začetek samo v nekaj sestavinah. Povabili pa smo jih tudi, da si ogledajo naš kraj in lepote v njem – spomladi bodo prišli, prepričan sem, da jim bomo znali pokazati vsaj delček vsega tega, kar premoremo.

Bojan Brezovar

TURISTIČNO DRUŠTVO ŠENTRUPERT

RAZPISUJE

KONCESIJO za organizacijo in ponudbo hrane in pijače na Gregorjevem sejmu na Veseli Gori, ki bo v marcu 2001.

Gostince vabimo, da se prijavijo in oddajo svoje ponudbe. Prijave bo zbirala tajnica TD Irena Ribič do 31. januarja 2001 (tel.: 07/34 34 600).

Turistično društvo Šentrupert

DOGAJANJA

DOGAJANJA V ŽUPNIŠČU

OTROKE OBISKAL SVETI MIKLAVŽ

V nedeljo, 3. decembra, so otroci skupaj s starši odšli v kulturni dom, da bi se srečali s svetim Miklavžem.

Ko so se zbrali, so si najprej ogledali igrico, ki so jo zaigrali otroci otroškega zbora pod vodstvom dijakinje Urške Ramovš in gospoda Marka Suhovršnika. Po končani igrici pa je v dvorani završalo, saj je prišel na oder sveti Miklavž v spremstvu angelov in parkeljnov. Miklavž je povedal otrokom kar nekaj zanimivih stvari, za slovo pa jih je še bogato obdaril. Z nasmehom na obrazu in iskricami v očeh so odhajali domov.

Sveti Miklavž je letos obdaril 340 otrok. Za pomoč pri obdarovanju se zahvaljuje krajevni skupnosti Šentrupert, občini Trebnje, tovarni Presad, pekarni Grebenc Bistrica, Plasti, pa tudi župniku Mirku Simončiču, Urški, Marku in vsem, ki so pripomogli k prijetnemu srečanju.

M. M.

V NAŠI ŽUPNIJI

DOGAJANJA V NAŠI ŽUPNIJI

Tudi v pozno jesenskem času smo nadaljevali aktivnosti, za katere je v polétnem času in ob zaključku del na Veseli Gori preprosto zmanjkalo časa, da nadaljujemo začeta dela na različnih krajih in različnih področjih dela naše farne skupnosti.

Prvo večje "preloženo" delo se prav sedaj opravlja na podružnični cerkvi sv. Križa na Velikem Cirkniku, kjer so tamkajšnji farani potrpežljivo čakali na začetek obnovitvenih del. Razumeli so, da je bil zaključek del na Veseli Gori v ospredju. Prvotni načrt (še iz časov akcije leta 1999) je bil le zamenjava opeke, vendar se je sedaj ob natančnem pregledu strokovnjakov pokazalo, da je zob časa močno načel celotno ostrešje in že malo močnejša snežena odeja bi streho porušila. Še vedno se moramo držati izročila: Kar so prejšnji rodovi s trdim delom in z odpovedjo zgradili, naj bi sedanji rod vzdrževal in negoval tako, da jih ohranjamo naslednjim rodovom.

Zadnjo nedeljo v oktobru smo člani župnijskega pastoralnega

sveta skupaj z župnikom poromali v svetoletno cerkev v Novi Štifti, nato smo si ogledali novo zgrajeno cerkev in okolico v Žužemberku. Dan smo namenili skupni povezanosti in prijateljstvu, saj moramo delovati kot ena velika družina.

Na nedeljo, 26. novembra, je bila zasajena in blagoslovljena tretja lipa v veselogorski zgodovini. Na ta način in v spomin kot zahvala za uspešno opravljeno delo so podpisali spominsko listino poleg župnika še ključarja veselogorske cerkve tudi najmlajši prebivalci Vesele Gore (najmlajši šteje komaj tri leta, zanj je listino podpisal očka), tako da bodo nekoč čez sto ali dvesto let rekli: ob tej zasaditvi lipe v ponos slovenskemu narodu je prisostvoval moj dedek ali praded.

Adventni čas se približuje koncu in vendar začetku novega. Nagovarja nas in spodbuja, da se obrnemo k drugemu, sočloveku, da presežemo zaprtost vase in v svoj svet skrbi in težav, da preprosto poiščemo nit povezovanja. Nit, ki nas povezuje v človečnosti, ljubezni, upanju in nas notranje bogati.

V tem adventnem času se pripravlja župnija poleg vsakoletnemu postavljanju jaslic in skrbi za lepo okrašeno notranjost in zunanost cerkve še za koledovanje, priprave za akademijo pred polnočnico, v načrtu je že priprava birmanskih skupin na njihovo skupno bivanje in duhovno poglobitev v zimskih mesecih na Pohorju. Koledniki bomo tudi letos obiskali vsa gospodinjstva in s preprosto pesmijo in z recitiranjem ob jaslicah ali božičnem drevescu prinesli nekaj tri kraljevskih sporočil med vas. Ta lepi običaj se vrača v naše domove in pohvalno je, da smo povsod zelo lepo sprejeti. Hvala vam za vse darove, ki jih nato namenimo za otroke, ki so kakorkoli potrebni pomoči, tako doma kot v svetu.

In na koncu poleg želje, da bi te božične praznike doživeli z notranjim mirom in s povezanostjo z najdražjimi in veliko sreče in delovnih uspehov v prihajajočem letu, končujem z mislijo:

Vzemi si čas za premišljevanje, za prijaznost, za delo, za dobra dejanja, za razdajanje ... To je vir moči in pot k sreči in uspehu. Prekratko je življenje, da bi bili sebični.

Marija Tratar

V PRAZNIČNEM UTRIPU

KOLINE

Na Slovenskem so koline ali klaje, kot rečemo pri nas, že od nekdaj pomemben domači praznik. Že od samega začetka niso koline pomenile le zakol prašiča in priprava svežih in suhih mesnin, ampak so koline spremljale še družabne in zabavne dejavnosti, saj so na domači praznik povabili domače in vaščane. Povabilu na koline se niso smeli odreči, kar dokazuje, kako pomemben posvetni družinski in družabni praznik je bil to. Najpogosteje so imeli koline pred božičnimi prazniki; tako so se vaščani dobro najedli in se zabavali. Praznik je imel tako pomembno prehranjevalno vlogo, hkrati pa je med seboj povezoval družine na vasi.

Iz domače delavnice

Mi smo o pripravi kolin povprašali našega domačina, znanega mesarja Cirila Bizjaka z Rakovnika, ki se je z veseljem razgovoril in nam izdal, kako on pripravlja okusne koline.

»Po zakolu prašiča sledi čiščenje, obdelovanje, razkosanje in obdelava mesa za sušenje. Za meso, ki ga nameravamo sušiti, je pomembno, da je dobro ohlajeno (hladiti se mora vsaj 24 ur) in dobro napojeno z začimbami. Ko je meso ohlajeno, ga je potrebno nasoliti ter dodati začimbe: poper, česen, lovor, čebulo, kumino, za slanino tudi rdečo papriko. Vse to je potrebno dobro zmešati in pustiti v zorenju tri do štiri tedne, odvisno od velikosti kosov. Medtem je treba meso večkrat preložiti. Nato damo meso v sušenje v dimu, ki traja štiri do šest dni, za tem pa se mora sušiti še na zraku vsaj en teden do štirinajst dni. Za sušenje v dimu je zelo pomembno, da uporabljamo suha bukova drva in dodajamo suho bukovo žaganje, ki zmanjšuje temperaturo. Temperatura dima ne sme biti višja od 25°C, za klobase pa samo do 14°C. Poleg bukovih drv so za sušenje mesa dobra tudi suha drva iz jablan in vrb.

Obvezen del kolin za naše področje so krvavice. Krvavice po posameznih

pokrajinah delajo nekoliko drugače, za naše okolje so najbolj običajne take, katerih sestavine so: glava, kože, riž, ješprenj, lahko tudi prosenka kaša, kri in začimbe. Ravno začimbe naredijo krvavice okusne, zato je pomembno, da uporabimo pravo razmerje soli, popra, majarona, cimeta, pimeta, sesekljan čebule in česna. Nekateri imajo rajši z več krvi, drugi delajo celo bele - brez krvi. Krvavice se ne smejo razliti, ampak morajo biti trde, da lepo narežemo koščke. Zato je pomembno, koliko sta kuhana riž in meso, pa tudi količina krvi mora biti ravno prava. Dobro razmerje v krvavicah je 60 % mesa ter trikratna količina riža v primerjavi z ješprenjem. Krvavic ne smemo peči pri previsokih temperaturah, najbolje je pri 40 do 70 stopinj C, sicer rade počijo. Če so zmrznjene, jih je treba najprej skuhati, potem šele peči.

Odlične so mesene klobase ali pečence. Včasih so jih delali isti dan, kot so zaklali prašiča, vendar so boljše, če jih naredimo naslednji dan, da se meso dobro ohladi. Za pečence je potrebno zmleti dobro meso, ki je čim manj mastno, in sicer so to plečeta, obreznine ob stegnu, obreznine od mesa za sušenje ter kosi po želji (pleče,

Ciril Bizjak svoj poklic s srcem opravlja

stegno ...). Nekateri dodajajo tudi govedino, vendar tega ne priporočam. Pečenice so boljše, če je manj mastnega (razmerje meso – slanina naj bo 7 : 3). Mesu dodamo začimbe – sol in poper ter česen po okusu – in maso dobro zmešamo.

V zadnjem času pa vse več delajo doma tudi salame. Za salame moramo izbrati najboljše meso, ki ne sme biti mastno (stegno), dobro pa je, da dodamo še 20% govejega mesa. Meso za salame mora stati narezano dva do tri dni, da se dobro odcedi. Za boljši okus damo v maso še približno 30% trde slanine (boljše je, če je narezana na kocke kot pa mleta) in seveda začimbe: sol, mleti in celi poper, muškato orešek, česen in malo sladkorja. Kakovost salam je v veliki meri odvisna od prekajevanja in zračenja (ustrezna temperatura – največ do 14°C, suh dim, prekajevanje od tri do sedem dni, odvisno od vremena in vlage, nato pa še dva meseca zračenja, ko mora biti sprva vlaga 80%, kasneje pa 60%). Če so salame slabo dimljene, dobijo ob zunanjem robu dva do tri milimetre temnejši rob, kar pomeni, da ne dozori in ni več izhajanja vlage iz sredine, to pa povzroči kvarjenje. Za okusne salame je pomembno tudi to, da so sestavine zares dobro zmešane – mesar meša maso kakšno uro do uro in pol (da so sestavine dobro zmešane, se vidi, če primeš maso v pest in obrneš roko ter masa ne pade od dlani).

Upamo, da bo kateri od nasvetov mesarja Cirila Bizjaka komu koristil, predvsem pa želimo vsem, ki boste doma pripravljali koline, naj bodo te letos še posebej obilne in okusne.

Koline predstavljajo bogato dediščino prehranske kulture, saj izdelovanje izdelkov iz svinjskega mesa zahteva veliko znanja in domiselnosti. Prav zaradi tega so v različnih krajih po Sloveniji nastali tipični izdelki, narejeni po posebnih receptih. Izdelki pa se ne ločijo med seboj le po različni pripravi, ampak izdelke tudi prekajujejo in sušijo na različne načine. Prav zaradi tega so izdelki, kot so kranjska klobasa,

pršut, domače salame, želodci, pečenice, krvavice, že zdavnaj ponesli glas o kvalitetnih izdelkih iz domačega kraja v svet.

Koline so se kot običaj ohranile tudi v naših vaseh. V zimskih mesecih so koline zlasti na kmetih še vedno pravi družinski praznik. Žal pa je vedno manj

domačih klavcev, ki bi znali na tradicionalen način pripraviti izdelke iz svinjskega mesa. Zato pa so toliko bolj cenjeni izučeni mesarji, ki poznajo recepte naših prednikov in jih upoštevajo pri pripravi svežih in suhih mesnin. Mednje prav gotovo sodi naš mesar Ciril Bizjak.

Zvonka Kristof
Gabrijela Šturm

ŠTEFANOVO

26. decembra, dan po božiču, je praznik sv. Štefana, ki sodi med najstarejše slovenske svetnike. Že v zgodnjem srednjem veku je imel vlogo zavetnika živine, zlasti konj.

V preteklosti so na ta dan blagoslavljali konje skorajda povsod po Sloveniji. Po vojni se je ta običaj sčasoma opuščal in le redki kraji so še imeli tradicionalno blagoslavljanje konj na prostem, ko so domačini prijezdili na konjih do cerkve v kraju, kjer jih je župnik blagoslovil.

Danes poskušajo ta običaj ponovno obuditi v številnih krajih. Tudi šentruperski konjarji se že nekaj let trudijo, da bi običaj ponovno obudili, saj je tudi v naši krajevni skupnosti vedno več lastnikov konj, ki želijo, da bi z blagoslavljanjem njihovih ljubljencev pregnali morebitne nadloge in bolezni.

Zvonka Kristof
Gabrijela Šturm

Štefanovo 1999
foto J. Platiše

Konjeniško društvo Šentrupert tudi letos vabi vse lastnike konj na blagoslov konj, ki bo na štefanovo, v torek, 26.12.2000, ob 11.30. uri pred cerkvijo sv. Ruperta. Lastniki se bomo s svojimi konji zbrali ob 11. uri pred domom kulture in v sprevedu krenili do cerkve. Po blagoslovu pa vabimo vse lastnike konj kot tudi vse ostale krajanje, da se nam pridružijo v domu kulture, kjer se bomo poveselili s skupino Vene in pogovorili ob žrebičkovem golažu ter kozarčku domačega cvička. Vabljeni!

KULTURNI UTRIP

POČASTITEV DVESTOLETNIČE PREŠERNOVEGA ROJSTVA

V šoli dr. Pavla Lunačka v Šentrupertu sta se v novembru in decembru zvrstili prireditvi, s katerima smo dostojno počastili dvestoletnico Prešernovega rojstva, hkrati pa se spomnili, da poteka 450 let, odkar je Primož Trubar izdal prvi slovenski knjigi Katekizem in Abecednik. Novembrsko srečanje je organiziralo Bralno društvo za Dolenjsko, Belo krajino in Posavje. Vodja podružnice je na srečanje povabil akademika dr. Borisa Paternuja, vodilnega poznavalca Prešernovih pesmi. Profesor dr. Paternu nam je z vsem zanosom, s kakršnim smo ga bili vajeni sprejemati njegovi nekdanji študentje, ki jih je bilo kar nekaj na srečanju, predstavil lik Franceta Prešerna skozi pripovedi Prešernove sestre Lenke in njegove hčerke Ernestine Jelovšek. Današnji čas vse rad prikazuje Prešerna samo z negativne strani, v ozadju pa pušča njegovo duhovno podobo. Lenka Prešeren in Ernestina Jelovšek pa sta ga opisali, kot sta ga doživljali – brez olepševanja – in tako so pred nami znova oživele lastnosti, po katerih cenimo Prešerna – ne samo kot pesnika, pač pa tudi človeka, ki je vedel, kaj je treba

storiti za slovenski narod. Za konec srečanja pa nam je profesor dr. Boris Paternu predstavil svojo najnovejšo izdajo Prešernovega dela *Pesmi in pisma*. Tako je pred nami Prešeren oživel – kot se za praznik tudi spodobi.

Osrednja počastitev dvestoletnice Prešernovega rojstva pa je bila prav na pesnikov rojstni dan; pripravila jo je šola v sodelovanju z Glasbeno šolo Trebnje.

V prvem delu je nastopil otroški pevski zbor OŠ dr. Pavla Lunačka pod vodstvom prof. Nataše Brcar in ob klavirski spremljavi mag. Damjane Zupan, z veseljem pa smo prisluhnili tudi spisu nekdanje učenke Andreje Udovč o Francetu Prešernu; zanj je bila na Cankarjevem tekmovanju nagrajena kot tretji najboljši spis v Sloveniji. V osrednjem delu smo predstavili pesnika skozi spomine Lenke Prešeren in Ernestine Jelovšek ter z njegovimi pesmimi. Za glasbeno vzdušje pa so poskrbeli sopranistka Barbara Lotrič – s svojim zvočnim glasom nas je navdušila – ob klavirski spremljavi prof. Katalin Peter, zvoke pozavne pa nam je približal študent Matevž Sila. Posebno doživetje pa je bilo razmišljanje prof. Ivana Gregorčiča o pomenu Prešerna za današnji čas. Kaže, da nam je Prešeren danes še bolj potreben kot takrat, ko je živel.

Prazničen trnutek sta povečali še dve razstavi – ilustracije učencev na temo Prešernovih pesmi pod mentorstvom učiteljic Marjance Ogrinc in Marte Repnik. Čeprav za učence ni bila to lahka naloga, so znali zajeti Prešernov duh.

Razstavljeno pa je bilo tudi precej knjig o Prešernu – naj bo o njegovem delu ali pa številne izdaje Poezij; naslednjega dne so si tudi učenci z zanimanjem ogledali obe razstavi.

Primož Trubar nam je s svojim dejanjem ustvaril knjižni jezik, France Prešeren pa je našo materinščino povzdignil med enakovredne jezike.

V kulturnem programu so sodelovali še vzgojiteljica Irena Dim ter slavista Janja Jerovšek in Jože Zupan.

Jože Zupan

GLASBENI DOGODEK JESENI TUDI SOLISTI IZ ST. PETERSBURGA NAVDUŠILI

V decembrski večer je spokojno odsevala šentruperska cerkev in nam na široko odprla svoj hram, da smo ponovno začutili, kako mogočno zveni glasba, kako nas napolni do zadnjega kotička in lahko tudi turoben dan v naših dušah razsvetli.

Za mesec december je že kar običajen vrvež dogodkov in opravil, s katerimi želimo še bolj zaznamovati iztekajoče se leto. Ta nemir nam pomagajo uravnovesiti spomini človeštva, ki so se za večno usidrali v nas. Tudi glasba iz preteklosti je eden takih spominov, ki mesec december naredi še bolj prazničen. Kdor je bil v soboto, 9. decembra, na koncertu Solistov iz St. Petersburga, bo rad pritrnil, da si lepšega dogodka pač nismo mogli želeti.

Solisti iz St. Petersburga na turnejah po vsem svetu navdušujejo številno publiko kot tudi glasbene kritike s svojo predanostjo, z občutkom za glasbo in s skrajno natančnostjo. Doslej so koncentrirali v vseh večjih mestih Evrope in Rusije ter v ZDA, v Šentrupertu pa smo jih tokrat prvič slišali; v tistih dneh so nastopili tudi v Ljubljani, Domžalah in Novi Gorici. Ansambel sestavljajo izvrstni solisti, ki so vsak zase dobitniki nagrad na pomembnih glasbenih tekmovanjih tako v Rusiji kot v svetu. Vsi člani so diplomanti uglednega konzervatorija Rimsky-Korsakov iz Sankt Petersburga. Violinist Mihail Gantvarg, umetniški vodja ansambla, je skupino ustanovil 1987. leta. Violinist je že z desetimi leti začel s solistično kariero. Eden izmed vrhov njegovih številnih izrednih umetniških dosežkov je že bilo prvo mesto na Paganinijevem mednarodnem violinskem tekmovanju 1967. leta. Pred ustanovitvijo ansambla je bil dolga leta prvi violinist znamenite Leningrajske filharmonije. Skupino Solistov iz St. Petersburga sestavlja 16 glasbenikov – godalci in

čembalist.

Tuja kritika pa je o tem ansamblu zapisala:

“Umetniki tega ansambla imajo resnično filigranske tehnične sposobnosti in občutek za pravo mero; solistova ekspresivnost, kombinirana z občutkom za stil, pa ga povzdiguje v izvrstnega glasbenika.” Udeleženci koncerta smo tem mislim radi pritrnili.

Prostor mogočne šentruperske cerkve so napolnili glasbeniki s petimi skladbami, ob navdušenem občinstvu pa so dodali še eno skladbo.

Najprej smo prisluhnili italijanskemu skladatelju Corelliju, ki je živel v sedemnajstem stoletju in bil ne le izjemen violinist, temveč tudi prvi instrumentalni skladatelj v Italiji.

V naslednji točki smo poslušali delo Nemca Händla, ki je večino svojega življenja preživel v Londonu in bil že za življenja zelo cenjen – za takšno obliko skladanja pa se je navdušil prav pri Corelliju.

Nadvse odmevna je bila skladba, ki jo je napisal eden izmed največjih glasbenih genijev vseh časov Wolfgang Amadeus Mozart. V izvajani skladbi je prav značilna lahkotnost glasbe in menda nam je prav zaradi tega še bolj šla v uho in spomin.

V drugem delu smo prisluhnili Koncertu za violino v C-duru nemškega skladatelja Josepha Haydna. V njem smo slišali Mihaila Gantvarga kot solista.

Čeprav nam je hlad cerkvenih zidov legal v kosti, nas je ogrela glasba SOLISTOV IZ ST. PETERSBURGA, ki so nam napolnili dušo in telo. Da pa nam je bila glasba še bližja, je s svojim komentarjem poskrbela odlična poznavalka glasbe Damjana Zupan.

Hvala vsem, ki so nam omogočili v našem Šentrupertu doživetje ob glasbi vrhunskih skladateljev in izvajalcev!

*Violinist in vodja ansambla
Mihail Gantvarg
foto M. kapus*

Za konec pa smo poslušali še Norvežana Edvarda Griega, ki je s svojo glasbo povzdignil duha norveške ljudske glasbe in literature.

In ker je pred nami novoletno vzdušje, naj bodo za voščilo tudi Griegove misli:

»BACH IN BEETHOVEN STA NA VIŠINAH POSTAVILA SVETIŠČA IN CERKVE. JAZ SEM HOTEL ... ZGRADITI ČLOVEŠKA PREBIVALIŠČA, V KATERIH BI SE LJUDJE ČUTILI DOMAČE IN SREČNE ...«

Damjana Zupan

Zvonka Krištof

PRAZNIČNA PRIČAKOVANJA

Petega decembra zvečer se preoblečemo v črne puloverje in hlače, iz ust nam binglja dolg rdeč jezik – in že smo parkeljni. Po vasi gremo s črno vrečo strašit otroke, češ da jih bomo vzeli v pekel, če ne bodo znali zmoliti molitvice. Veliko otrok cvili in joka, a nikogar ne vzamemo. Tudi k nam so hodili parkeljni in jaz sem na glas molil na peči.

Zvečer pa na mizo postavimo peharje in zjutraj nas čaka veliko dobrot. Jaz še nikoli nisem dobil palice ali korena.

Gregor Golob, 6. razred

Na silvestrovo vsi komaj čakamo, če bo dedek Mraz prinesel, kar si želimo. Včasih pa ga ne moremo dočakati in letamo in iščemo po hiši, če je le kaj prinesel in kje je tisto skrito. Ko le dočakamo naša darila, se začenja odštevanje – kot bi trenil, je že novo leto. In takrat žvenketajo kozarci in včasih tudi otroci poskusimo kakšen požirek šampanjca.

David Kopar, 6. razred

Pri nas veliko damo na to, da je ob novem letu družina skupaj in da je pravo novoletno vzdušje. Vsak ima svoje delo, a pol ure pred polnočjo je samo še zabava. Ko se približamo polnoči, oče odpre peneče vino in tudi jaz ga lahko samo malo cuknem. Starejši navadno malo obsedijo, mladi pa norimo, dokler se le da. Navadno kar dolgo v dan počivamo.

Vesel sem, ker smo ob novem letu vsi skupaj.

Mitja Umek, 6. razred

V starih časih so malo drugače praznovali božični večer. Pripravili so orehovo potico, ki je bila včasih tako cenjena, da je bilo greh izgubiti drobtinico. Pred večerom so naredili božične jaslice, nad njimi pa je stala smreka z veliko okraski – pomaranče, jabolka in piškoti. Zvečer so zmolili rožni venec in se z gorečimi baklami odpravili peš do cerkve, še naprej molili in si ogledali kakšno igrico, ki so jo pripravili otroci. Opolnoči so zapeli pesem Sveta noč. Ko so se vrnili, so položili Jezusa v jasli in z blagoslovljeno vodo blagoslovili vse prostore.

Podobno je še danes, le v cerkev gremo navadno z avtom, zelo pa so se spremenili okraski za božično drevo.

Martina Gorenc, 6. razred

Pri nas že v začetku decembra pripravimo mah, da ga imamo takrat, ko je treba delati jaslice, že pripravljenega. Nestrpnost čakam na dan, ko se zdaj že lahko sama lotim priprave jaslic. Pod kakšen velik mah zrinem malo papirja, da dobim hribček. V hlevček, ki ga je oči naredil, postavim vse figurice, tja damo tudi eno lučko, da je hlevček bolj viden, v jaslice pa dam Jezuščka šele tedaj, ko se vrnemo od polnočnice. Zame je vse to zelo lepo doživetje.

Urška Uršič, 6. razred

Danes nam večeri pred praznovanjem božičnih praznikov potekajo sorodno kot vse leto, saj veliko presedimo pred televizijo. Včasih pa je bil to čas, ko se je življenje resnično umirilo, saj pozimi ni bilo

toliko dela, ker so bile včasih hujše zime, z veliko snega in nizkimi temperaturami. Za božič so se začeli pripravljati že prvo adventno nedeljo. Vsak večer so molili rožni venec in se veliko pogovarjali ob topli peči. Na večer pred Miklavžem so jih obiskali parkeljni, pridne otroke pa je ponoči obiskal in obdaril Miklavž. Darila so bila skromna, pa vendar so otroke zelo razveselila.

Pred samim božičem so ženske očistile notranjost hiše, moški pa so imeli na skrbi zunanja opravila. Otroci so nabrali mah za jaslice, ki so jih postavili pred božičnim večerom, pri tem pa vsi sodelovali. Na sveti večer se je po malo boljši večerji okrog jaslic zbrala vsa družina, skupaj so zmolili rožni venec, blagoslovili hišo, zapeli pa so tudi kakšno pesem. Kdor je mogel, se je odpravil k polnočnici. Ker so hodili peš, so se proti cerkvi zgrinjale cele procesije ljudi, ki so si pot osvetljevali z baklami. Na božič pa so opravljali le najbolj nujna dela; na ta dan niso hodili na obiske, pač pa so to storili na god svetega Štefana, ki je bil tudi še prazničen dan.

Na silvestrovo so ponovili božični obred.

Sledil je še tretji sveti večer, to je bil večer pred praznikom svetih treh kraljev. S tem so sklenili praznovanje božiča, čeprav so jaslice podrli šele na svečnico.

V vsem tem času so zares občutili pravi mir, znali so se dolge večere pogovarjati in prisluhniti drug drugemu – to pa danes zelo pogrešamo. A upajmo, da bomo del tega miru občutili tudi mi, saj so ti prazniki še danes nekaj posebnega.

Aleksandra Prijatelj, 7. razred

Pred več kot štiridesetimi leti so imeli ljudje na kmetih zelo trdo delo, saj strojev ni bilo, zato se jim je delo na polju zavleklo vse do božiča.

Pred božičem so ves dan pospravljali hišo, kurili krušno peč, pekli potice in kruh; na ta praznik so se lahko celo dekletke in hlapci do sitega najedli.

Zvečer so se zbrali okoli peči, na kateri so se sušile trske. S temi trskami so svetili, ko so šli k polnočnici. Vaščani so največkrat šli skupaj, med potjo so peli božične pesmi ter se pogovarjali. Praznične dni pa so izkoristili tudi zato, da so si ogledali jaslice po hišah; pri jaslicah so zapeli.

Ti lepi prazniki so jih povezali med seboj v družini in v vasi. Življenje je bilo skromno, a lepše, kot je danes.

Helena Ramovš, 7. razred

Ves december je obdan s praznično lučjo, ki najmočneje gori v srcih najmlajših.

Bliža se nam novoletni vrvež, ko bomo imeli vsega na pretek.

Včasih pa ni bilo tako; jaslice so bile skromne, ni bilo okraskov na jelki, večkrat na silvestrovo niso počakali, da bi odbila ura polnoč, ampak so odšli kar spat. Obdarovanja niso poznali; da je bil božič, se je poznalo samo po tem, da so imeli boljše kosilo. Vse priboljške pa so matere same spekle.

Včasih je bilo trše življenje, kot je danes, zato smo lahko veseli, ker se nam danes tako lepo godi.

Barbara Škoda, 7. razred

December je tu. Mrzel mesec. Skoraj zoprn. Letos še posebno, ker snega kar noče biti. Pa vendar je v zraku posebno vzdušje, ki v nas budi pričakovanja na nekaj toplega in prijetnega. Kaj vse nas čaka v tem mesecu! Miklavž, božič, novo leto. Vse te stvari močno popestrijo vsak december.

Sama pa se decembra veselim predvsem zaradi prijateljev, ki me vsako leto znova presenečajo z izvirnimi voščilnicami in s še bolj izvirnimi voščili, ki so napisana na njih. Čez nekaj let se ne bom natančno spominjala stiskov rok in bolj ali manj enakih voščil – a voščilnice z izvirnimi voščili bom redno spravljala in jih vedno znova pregledovala, se zaradi njih bogatila ali pa zamislila ...

Mateja Ramovš, 8. razred

V adventnem času naredimo adventni venček in nanj postavimo štiri svečke; vsako adventno nedeljo prižgemo po eno svečko. Po štirih tednih pa praznujemo božič – dan Jezusovega rojstva. Takrat z družino postavljamo jaslice. S starim atom nabereva mah, ovčke, ki jih postavljava, pa sva skoraj vse sestro prislužili, ko sva hodili k devetdnevnici. Nekaj ovč je dobil tudi ati, ko je bil majhen. Po božiču pa pride še lep običaj – koledovanje. Koledniki – sveti trije kralji Gašper, Miha in Boltežar - hodijo od hiše do hiše in blagoslavlja jaslice. Pogostimo jih, kdor pa more, da tudi kaj denarja za dober namen. Novo leto pa je dan, ko ga navadno praznujemo s svojimi najbližjimi – vedno pa smo polni pričakovanj.

Irena Škarja, 8. razred

PRAZNIKI

December veseli mesec je,
saj prazniki vrstijo se.

Miklavž prvi na vrsti je,
obdari otroke vse.

Za njim božiček pridrvi,
za božično vzdušje poskrbi.

Takrat se smrečico krasi,
veliko daril se pod njo dobi.

Zraven še jaslice stoje,
iz njih nas Jezus pozdravlja vse.

Za božičem novo leto prihiti,
odnese nam vse skrbi.

Otroci se praznikov najbolj veselijo,
saj dosti daril dobijo.

Darja Rugelj, 8. razred

*Člani literarnega krožka,
mentorica Janja Jerovšek*

SREČNO
2001!
SREČNO
2001 !

IZ SKRINJE LJUDSKEGA IZROČILA

December ali gruden je mesec, o katerem kroži veliko pregovorov in rekov. Nekaj smo jih mi poiskali, drugič pa dodajte še vi!

ČE PRVI DAN GRUDNA PETELIN TEŠČ KOKOČE, POTEM JE VES MESEC SAPA, KAKRŠNA HOČE.

ČE V DECEMBRU BLISKA, GRMI, ZA DRUGO LETO VETROVE BUDI.

ČE JE NA BARBARO MRAZ, BO TRAJAL VES ZIMSKI ČAS.

O TOMAŽU VETRA SUHO PETJE, SUHA POMLAD, SUŠNO POLETJE.

ZELEN BOŽIČ – BELA VELIKA NOČ.

BOŽIČ NA TRATI – VELIKA NOČ ZA PEČJO.

NA BOŽIČ VETROVNO, OB LETU SADJA POLNO.

ČE ŠTEFANA BURJA PRINESE, VINOGRADNIKU PRIDELEK ODNESE.

TEPEŽNI DAN OBLAČEN, K LETU NE BOŠ KRUHA LAČEN.

KAKOR VREME NA SILVESTRA KANE, TAKO POTEM DO KONCA LETA OSTANE.

SREČNO 2001 !

ŠentRUPERT

GLASILO KRAJEVNE SKUPNOSTI ŠENTRUPERT - LETO: II. / 4
december 2000

USTANOVITELJICA: KRAJEVNA SKUPNOST ŠENTRUPERT - zanjo: Peter Frelj
UREDNIŠKI ODBOR: Zvonka Krištof (urednica), Mirko Simončič, Gabrijela Šturm in Jože Zupan

OBLIKOVANJE IN PRELOM: Rupert Gole

TISK: KOPO d.o.o., Mirna

Glasilo izhaja štirikrat letno. Naklada: 1000 izvodov.

Po zakonu o DDV se za glasilo plačuje 8% davek od prometa proizvodov.